

15 Δεκεμβρίου 2021

Η κακία «διδάσκεται» στην παιδική ηλικία από τους ίδιους τους γονείς

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Έχουμε ακούσει πολλές φορές τη φράση «κακό παιδί», «κακός άνθρωπος» ή ακόμα και «ανθρωπόμορφο τέρας» για ανθρώπους που προβαίνουν σε απεχθείς πράξεις.

Αυτό που εμείς σήμερα ονομάζουμε «κακία» είναι συνήθως αποτέλεσμα διδαχών και εμπειριών που προέρχονται από την βρεφική και την παιδική ηλικία. Όχι ότι αυτό δικαιολογεί τις πράξεις τους αλλά, σύμφωνα με την Ελβετίδα ψυχολόγο Άλις Μίλερ «τα παιδιά που έχουν υποστεί βία από τους γονείς ή τους δασκάλους τους στη βρεφική ή παιδική τους ηλικία κάποια στιγμή θα στρέψουν τη βία αυτή εναντίον της κοινωνίας».

Η Άλις Κούπερ, στο βιβλίο της «Δρόμοι της ζωής. Έξι ιστορίες» δίνει ιδιαίτερη έμφαση στη βία που ασκείται στα παιδιά και στο πώς αυτή ανακυκλώνεται έπειτα στην κοινωνία. Αντίστοιχα και στο βιβλίο «Το ξύπνημα της Εύας» εξετάζονται τα αίτια και οι συνέπειες των παιδικών τραυμάτων.

Από αυτά, αξίζει να μείνουμε σε ορισμένους «κανόνες», τους οποίους κάθε γονιός πρέπει να διαβάσει:

-«Όποιος ασχολείται με την παιδική κακοποίηση βρίσκεται συχνά αντιμέτωπος με το ανεξήγητο φαινόμενο γονείς να κακοποιούν ή να παραμελούν τα παιδιά τους με τον ίδιο τρόπο που υπέστησαν την κακοποίηση και την παραμέληση οι ίδιοι ως παιδιά. Όμως, ως ενήλικοι δεν θυμούνται πια τι υπέφεραν.»

-«Όσο ο θυμός απέναντι σε έναν γονιό παραμένει ασυνείδητος και απωθημένος δεν μπορεί να σβήσει. Μπορεί μόνο να μετατεθεί σε αποδιοπομπαίους τράγους, στα ίδια τα παιδιά αυτού που τον νιώθει ή σε υποτιθέμενους εχθρούς.»

-«Άνθρωποι που ως παιδιά έλαβαν στοργή και συμπάρασταση υιοθετούν από νωρίς τον γεμάτο κατανόηση και αυτόνομο τρόπο συμπεριφοράς των γονιών τους. Η αυτοπεποίθηση, η ικανότητα να αποφασίζουν και να συμπονοούν ήταν κοινές σε όλους τους σωτήρες.»

-«Ένα παιδί που έχει ανατραφεί με τη χρήση βίας φοβάται να προσλάβει νέες εμπειρίες, γιατί στα μάτια του ελλοχεύει παντού ο κίνδυνος εντελώς ξαφνικά να τιμωρηθεί για υποτιθέμενα σφάλματα. Στον μετέπειτα ενήλικο θα λείπει η πυξίδα των εμπειριών, που θα τον καθοδηγούσε.

Γι' αυτό και θα υποκλίνεται με δουλοπρέπεια μπροστά στην εξουσία και θα φέρεται στους πιο αδύναμους σαν να ήταν δούλοι του, έτσι όπως βίωσε ως παιδί την αυθαιρεσία των γονιών του.»

-«Η πράξη της συγχώρεσης δεν μας βοηθάει, όσο συγκαλύπτει αυτά που συνέβησαν. Γιατί η αγάπη και η αυταπάτη αλληλοαποκλείονται. Από την αναλήθεια, την άρνηση της οδύνης στο προσωπικό μας παρελθόν, γεννιέται το μίσος που μεταβιβάζεται σε αθώους. Αποτελεί μια προσκόλληση στην αυταπάτη και αδιέξοδο. Η πραγματική αγάπη αντέχει την αλήθεια.»

-«Κάποτε θα γνωρίζει όλος ο κόσμος, ότι η ανθρώπινη βαναυσότητα δεν είναι έμφυτη αλλά παράγεται και διδάσκεται στην παιδική ηλικία. Η πρώτη εντολή θα έπρεπε να ορίζει: Τίμα τα παιδιά σου ώστε να μη χρειάζεται να κτίσουν μέσα τους τοίχους προστασίας απέναντι στον παιδικό πόνο και να αμύνονται αργότερα απέναντι σε φανταστικούς εχθρούς με φρικτά όπλα που μπορούν να καταστρέψουν τον κόσμο. Οι νέοι που επιτίθενται σε συμμαθητές τους με σωματική βία ή φθάνουν ακόμα και στο φόνο δεν το κάνουν γιατί κάποτε τους κακόμαθαν από υπερβολική αγάπη αλλά γιατί μεγάλωσαν σε συνθήκες εγκατάλειψης και κακοποιήθηκαν χωρίς να τους επιτραπεί να αντιδράσουν.»

Πηγή: dinfo.gr, mama365.gr